

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № 595 від 22.12 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розпорядження геологічною інформацією, внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України та визнання такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 13 червня 1995 р. № 423» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, надіслані Міністерством екології та природних ресурсів України із листами від 06.11.2017 № 5/4-11/9840-17 та від 05.12.2017 № 5/1-11/10999-17.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон)

встановлено:

проект постанови розроблено, як зазначено в аналізі регуляторного впливу доданого до нього (далі – АРВ), з метою створення прозорості та чіткої процедури придбання та розпорядження суб'єктами господарювання геологічною інформацією, а також покращення інвестиційного клімату та наближення законодавства України до Європейського рівня.

Проте зазначений вище проект постанови не може бути погоджений в запропонованій редакції, оскільки викликає суттєві зауваження такого змісту.

Згідно із пунктом 3 проекту Порядку розпорядження геологічною інформацією (далі – проект Порядку) геологічна інформація є об'єктом товарних відносин і може використовуватись як частина внеску до статутних капіталів юридичних осіб. Геологічна інформація, створена (придбана) на кошти державного бюджету є державною власністю. Геологічна інформація, створена (придбана) на власні кошти юридичних та фізичних осіб, є їх власністю.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №11691/0/20-17 від 22.12.2017

Юрченко

Водночас, пунктом 11 проекту Порядку у разі припинення юридичної особи без правонаступництва, смерті фізичної особи чи фізичної особи – підприємця, визнання їх безвісно відсутніми або оголошенням померлими, за відсутності у них спадкоємців, вторинна (оброблена) геологічна інформація, яка є їх власністю, підлягає розміщенню у відкритому доступі, відповідно до пункту 9 цього Порядку. У разі анулювання (закінчення терміну дії) спеціального дозволу на користування надрами, вторинна (оброблена) геологічна інформація, яка була власністю надрокористувача, що стосується ділянки надр на яку було видано спеціальний дозвіл, що анульований (закінчений терміном дії), підлягає розміщенню у відкритому доступі відповідно до пункту 9 цього Порядку після спливу 3 років з дати анулювання (закінчення терміну дії) дозволу (якщо рішенням суду, яке набрало законної сили не встановленого іншого).

У випадку зазначеному абзацами першим та другим цього пункту первинна геологічна інформація, що належала такому надрокористувачу, переходить у власність держави.

Проте, пунктом 11 проекту Порядку пропонується передбачити, що у разі анулювання (закінчення терміну дії) спеціального дозволу на користування надрами, первинна геологічна інформація, що належала такому надрокористувачу, переходить у власність держави, а вторинна (оброблена) геологічна інформація, яка була власністю такого надрокористувача, підлягає розміщенню у відкритому доступі.

Зазначена норма порушує право суб'єктів господарювання в частині здійснення права власності та суперечить нормам Цивільного кодексу України.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Так, згідно із статтею 3 Цивільного кодексу України до загальних засад цивільного законодавства віднесено, зокрема, неприпустимість позбавлення права власності, крім випадків, встановлених Конституцією України та законом.

Статтями 318, 319 визначено, що усі суб'єкти права власності є рівними перед законом. Власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Усім власникам забезпечуються рівні умови здійснення своїх прав. Держава не втручається у здійснення власником права власності. Діяльність власника може бути обмежена чи припинена або власника може бути зобов'язано допустити до користування його майном інших осіб лише у випадках і в порядку, встановлених законом.

Водночас, згідно із статтею 5 Господарського кодексу України до конституційних основ правового господарського порядку в Україні

віднесено, зокрема, забезпечення державою захисту прав усіх суб'єктів права власності і господарювання; право кожного володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності; визнання усіх суб'єктів права власності рівними перед законом, непорушності права приватної власності, недопущення протиправного позбавлення власності. Суб'єкти господарювання та інші учасники відносин у сфері господарювання здійснюють свою діяльність у межах встановленого правового господарського порядку, додержуючись вимог законодавства.

Слід також зазначити, що прийняття проекту постанови у запропонованій редакції призведе до грубого порушення законодавчих актів у сфері захисту та охорони інформації.

Так, статтею 200 Цивільного кодексу України визначено, що інформацією є будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді. Суб'єкт відносин у сфері інформації може вимагати усунення порушень його права та відшкодування майнової і моральної шкоди, завданої такими правопорушеннями. Порядок використання інформації та захисту права на неї встановлюється законом.

Згідно із Законом України «Про інформацію», який регулює відносини щодо створення щодо збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації, захист інформації – це сукупність правових, адміністративних, організаційних, технічних та інших заходів, що забезпечують збереження, цілісність інформації та належний порядок доступу до неї.

До основних принципів інформаційних відносин, статтею 2 наведеного Закону, віднесено, зокрема, гарантованість права на інформацію.

Водночас, статтею 7 Закону України «Про інформацію» визначено, що право на інформацію охороняється законом. Держава гарантує всім суб'єктам інформаційних відносин рівні права і можливості доступу до інформації. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом. Суб'єкт інформаційних відносин може вимагати усунення будь-яких порушень його права на інформацію.

Право на інформацію, створену в процесі діяльності фізичної чи юридичної особи, суб'єкта владних повноважень або за рахунок фізичної чи юридичної особи, Державного бюджету України, місцевого бюджету, охороняється в порядку, визначеному законом.

Відповідно до статей 20, 21 згаданого Закону за порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом. Будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом. Інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація.

Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом.

Враховуючи викладене, проект Порядку в запропонованій редакції є неприйнятним, як такий, що суперечить загальним засадам цивільного законодавства та основоположному законодавчому акту у сфері збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації.

Відповідно до абзацу п'ятого пункту 3 проекту Порядку до угоди про умови користування надрами при отриманні спеціального дозволу на користування надрами включається обов'язок надрокористувача повідомляти Держгеонадра про передачу права власності на геологічну інформацію чи права користування геологічною інформацією.

Водночас, згідно з пунктом 10 Порядку надання спеціальних дозволів на користування надрами (далі – Порядок № 615), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.05.2011 № 615, невід'ємною частиною дозволу є угода про умови користування надрами, що укладається між органом з питань надання дозволу і надрокористувачем і містить програму робіт, яка оформляється як додаток, та особливі умови надрокористування, що передбачають: вимоги до ефективності робіт; сучасні технології видобування та переробки корисних копалин; порядок видобування корисних копалин, зокрема з метою запобігання негативним екологічним наслідкам і забезпечення безпеки забудованих територій; види, обсяги і строки виконання робіт на ділянці надр; підстави для припинення діяльності, пов'язаної з використанням ділянки надр.

Отже, обов'язок надрокористувача повідомляти Держгеонадра про передачу право власності на геологічну інформацію чи право користування геологічною інформацією не узгоджується з Порядком № 615.

Відповідно до пунктів 4, 5, 7 проекту Порядку геологічна інформація незалежно від виду та форми власності підлягає обов'язковій реєстрації та обліку у Реєстрі геологічної інформації, що здійснюється Державним науково-виробничим підприємством «Державний інформаційний геологічний фонд України» в порядку, визначеному Мінприроди. Інформація про передачу власниками або користувачами геологічної інформації права власності чи права користування геологічною інформацією вноситься Геоінформом до Реєстру геологічної інформації протягом 5 робочих днів після надходження повідомлення про таку передачу.

Положення про Реєстр геологічної інформації затверджується Мінприроди. Держателем Реєстру геологічної інформації є Держгеонадра, а адміністратором цього реєстру є Геоінформ.

Передача права власності/надання права користування геологічною інформацією, створеною (придбаною) на власні кошти юридичних та фізичних осіб, здійснюється на умовах, визначених договором, з урахуванням вимог пункту 6 цього Порядку та може здійснюватись виключно після її реєстрації у Реєстрі геологічної інформації.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Проте, законодавчі акти України не містять правових підстав для запровадження Реєстру геологічної інформації, а також не визначають повноважень Мінприроди стосовно затвердження відповідного нормативно-правового акта.

Крім того, реєстрація геологічної інформації у зазначеному Реєстрі, в розумінні Закону України «Про адміністративні послуги» має ознаки адміністративної послуги.

Відповідно до статті 5 зазначеного Закону виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються найменування адміністративної послуги та підстави для її одержання, суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги, перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, платність або безоплатність надання адміністративної послуги, граничний строк надання адміністративної послуги, перелік підстав для відмови у наданні адміністративної послуги.

Згідно із пунктом 10 проекту Порядку плата за вторинну (оброблену) геологічну інформацію, що знаходиться у державній власності, справляється з надрокористувачів виключно при отриманні спеціального дозволу на користування надрами як часткова компенсація витрат держави за проведені геологорозвідувальні роботи.

Зазначене положення потребує приведення у відповідність до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», якою визначено, що виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

Крім того, окремі положення проекту Порядку потребують доопрацювання з урахуванням такого.

Пунктом 3 проекту Порядку передбачається визначити, що первинна геологічна інформація, що є державною власністю, підлягає обов'язковій передачі до Державного сховища геологічної інформації та кам'яного матеріалу (після його створення). Порядок функціонування Державного сховища геологічної інформації та кам'яного матеріалу і порядок передачі до цього сховища первинної геологічної інформації затверджуються Мінприроди.

Зазначене положення не узгоджується із статтею 26 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи», згідно з якою для зберігання геологічних, гідрометеорологічних, картографічних та інших специфічних видів архівних документів, які потребують особливих умов їх зберігання і використання відомостей, що в них містяться, створюються галузеві державні архіви. Рішення про створення галузевих державних архівів приймається Кабінетом Міністрів України на підставі спільного подання Міністерства юстиції України та центрального органу виконавчої влади, де створюється відповідний архів. Положення про галузеві державні архіви затверджуються Міністерством юстиції України та центральним органом виконавчої влади, де створюється відповідний архів.

Згідно з пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України від 08.11.1996 № 1366 Державному інформаційному геологічному фонду надано статус галузевого державного архіву.

Абзац третій пункту 8 проекту Порядку необхідно конкретизувати з метою зазначення суб'єктів, на яких поширюватиметься вимога стосовно безоплатної передачі геологічної інформації Держгеонадрам, підприємствам, установам, організаціям, які надали первинну геологічну організацію, а також зазначити, про необхідність передачі якої геологічної інформації йдеться: первинної та/або вторинної.

Пунктом 10 проекту Порядку передбачається визначити, що плата за вторинну (оброблену) геологічну інформацію, що знаходиться у державній власності, справляється з надкористувачів виключно при отриманні спеціального дозволу на користування надрами як часткова компенсація витрат держави за проведені геологорозвідувальні роботи.

Зазначене положення потребує виключення, оскільки не узгоджується зі статтями 28, 34 Кодексу України про надра, якими визначено, що плата за користування надрами справляється у вигляді: 1) рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин; 2) рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин.

За видачу спеціальних дозволів на користування надрами справляється відповідний збір. Розмір плати за надання спеціальних дозволів на користування надрами визначається за результатами аукціону. У разі надання дозволу без проведення аукціону справляється збір, який

розраховується виходячи з початкової ціни продажу такого дозволу на аукціоні. Початкова ціна продажу дозволу на аукціоні розраховується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, виходячи з вартості запасів і ресурсів корисних копалин родовищ або ділянок надр відповідно до методики, встановленої Кабінетом Міністрів України.

Слід також зауважити, що застосування у проекті правової конструкції «часткова компенсація витрат держави» містить оціночну категорію та може призвести до виникнення корупціогенних чинників при її правозастосуванні.

Абзац перший пункту 12 проекту Порядку потребує доопрацювання з метою уникнення дублювання із абзацом другим пункту 4 проекту Порядку, який також містить положення стосовно строку внесення інформації про передачу права власності або надання права користування геологічною інформацією до Реєстру геологічної інформації.

Згідно із абзацом третім пункту 13 проекту Порядку вартість первинної геологічної інформації розраховується відповідно до Методики визначення вартості геологічної інформації, отриманої за рахунок коштів державного бюджету, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2008 р. № 1075. Згідно із пунктом 4 згаданої вище Методики об'єктом визначення вартості геологічної інформації є відомості, що містяться у звітах про геологічне вивчення надр і відображають стан геологічного середовища, процеси і явища, що відбуваються у ньому, будову надр, наявність у них корисних копалин і супутніх компонентів, показники їх якості та кількості.

При цьому, Методика визначення вартості геологічної інформації, отриманої за рахунок коштів державного бюджету, на відміну від проекту Порядку, не містить розмежування термінів «первинна геологічна інформація», «вторинна геологічна інформація», що свідчить про відсутність системного зв'язку нормативних положень визначеної Методики із абзацом третім пункту 13 проекту Порядку, та унеможливорює застосування зазначеної Методики для цілей регулювання Порядку розпорядження геологічною інформацією у редакції, запропонованій проектом постанови. У зв'язку з цим, абзац третій пункту 13 проекту Порядку потребує доопрацювання.

Слід також зазначити, що наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту постанови не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема: визначити причини її виникнення; оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб; визначити основні групи, на які вона справляє вплив; обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Проте, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ до проекту постанови розробником не в повній мірі окреслено проблему, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, що відповідно призвело до недоліків у змістовному наповненні інших розділів АРВ.

А саме, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ не обґрунтовано необхідність запровадження у проекті постанови, на відміну від існуючого державного регулювання у відповідній сфері, яка передбачає безоплатне користування первинною геологічною інформацією, вимоги щодо платності надання у користування згаданої інформації, що перебуває у володінні Держгеонадр, НАК «Надра України», підприємств, установ і організацій, що належать до сфери управління Держгеонадр, підприємствам, установам і організаціям для виконання договорів про геологічне вивчення надр, проведення пошукових, геологозйомочних і науково-дослідних робіт, розвідки, експлуатації родовищ корисних копалин, спрямованих на розвиток мінерально-сировинної бази України.

З огляду на зазначене, розробником не в повній мірі проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин, щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення. При визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробником не наведено жодних даних, які б обґрунтовували наявність зазначеної вище проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначений підхід не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

Враховуючи викладене, розділ I та проект АРВ в цілому потребують суттєвого доопрацювання.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробником не наведено адекватних показників оцінки впливу на сферу інтересів громадян, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту постанови, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що не дозволяє зробити висновок щодо дотримання в процесі державного регулювання принципу збалансованості – забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції сфери інтересів громадян.

Водночас, згідно із вимогами Методики під час визначення впливу на сферу інтересів громадян доцільно розглянути такі фактори, зокрема: зміна споживчого вибору; зміна споживчих цін; вплив на отримання інформації споживачами та їх захист; вплив на зайнятість, робочі місця; вплив на здоров'я, безпеку, права та гідність громадян; вплив на екологію; вплив на гендерний баланс.

Крім того, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ не в повній мірі наведено розрахунок витрат суб'єктів господарювання у зв'язку із запровадженням нового державного регулювання у сфері розпорядження геологічною інформацією, зокрема, у зв'язку із витратами, необхідними для придбання у користування наведеними суб'єктами первинної геологічної інформації. Відсутність розрахунку вказаних витрат унеможливорює оцінити відповідність положень проекту постанови принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі V «Механізми і заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» визначено організаційні заходи для впровадження регулювання, а саме: забезпечення інформування громадськості про вимоги регуляторного акта шляхом його оприлюднення.

Проте визначений у вказаному розділі АРВ обсяг організаційних заходів не є вичерпним, оскільки передбачене проектом постанови державне регулювання не буде реалізовано в повній мірі без розроблення низки нормативно-правових актів Мінприроди, прийняття яких передбачено пунктами 3-5 проекту Порядку. З огляду на зазначене, розділ V «Механізми і заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми», а також розділ VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ потребують відповідного доопрацювання.

Розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ потребує доопрацювання в частині позиції

«Кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта» з урахуванням вимог Методики, якою передбачено необхідність наведення в АРВ значення прогнозних показників результативності дії регуляторного акта (у кількісному виразі).

У розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» слід визначити цільові групи осіб, що обиратимуться для участі у відповідному опитуванні, чи наукові установи, що залучатимуться для проведення відстеження, а також порядок здійснення періодичного відстеження показників результативності регулятивного акта, що відповідатиме вимогам Методики.

Крім того, до змісту АРВ в цілому висловлюємо таке застереження.

У розділі V «Механізми і заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» одним із механізмів і заходів передбачається визначити *впровадження Реєстру геологічної інформації*. Відповідно до пункту 5 проекту Порядку держателем Реєстру геологічної інформації є Держгеонадра, а адміністратором цього реєстру є Геоінформ.

При цьому у розділах III, IV, VI, додатку 1 до АРВ визначено, що реалізація регуляторного акта *не потребуватиме додаткових бюджетних витрат і ресурсів на адміністрування регулювання органами виконавчої влади*. У зв'язку з цим, незрозуміло за рахунок яких фінансових та адміністративних ресурсів забезпечуватиметься функціонування Реєстру геологічної інформації, який передбачається запровадити проектом Порядку.

Крім того, прийняття проекту постанови слід здійснити у відповідності з принципом прозорості та врахування громадської думки.

Вказаний принцип, зокрема, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому статтею 4 Закону про регуляторну політику порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Так, на адресу ДРС щодо проекту постанови надійшли зауваження та пропозиції від «Асоціації газовидобувних компаній України», який направлено також на адресу Мінприроди. Звертаємо увагу розробника, що відповідно до частини сьомої статті 9 Закону про регуляторну політику усі зауваження та пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження та пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

Однак, станом на сьогодні, ДРС не володіє інформацією щодо їх врахування або відхилення.

Враховуючи викладене, проект постанови та АРВ потребують доопрацювання з урахуванням вищезазначених зауважень.

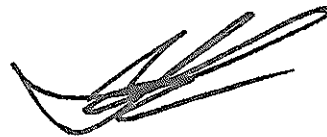
Таким чином, розробку проекту постанови здійснено без урахування вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а саме без дотримання принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 цього Закону, зокрема принципів доцільності, ефективності, адекватності та збалансованості, а також не дотриманням вимог статті 5 в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти, та в частині викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку розпорядження геологічною інформацією, внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України та визнання такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 13 червня 1995 р. № 423».

Голова Державної регуляторної
служби України

Ксенія Ляпіна